

Melancolii

Dan Lazarescu

Orele astăzi par că s-au făcut pe sfert...
Șoselele mă strâng cu benzi tot mai înguste...
Ce aprig mă cuprinde uneori un dor
De ancestral, de tihna locuințelor lacustre.

Trosnind să ardă-n vatră cioturi de salcâm,
În pieptul meu să clocotească tinerețea
Și să ne exilăm departe de asfalt,
Să devenim, pe veci, incompatibili cu tristețea.

Eu, exaltat, să-ți scriu poeme despre noi,
Tu să reciți cu patos, pe un scaun cocoțată.
Să uite murmurul cotidian de noi,
Noi să uităm de azi, definitiv, de lumea toată.

Noaptea, când întuneric va turna prin geam,
Să-l diluăm puțin c-un muc de lumânare
Și, ascultând cum cântă fericirea-n noi,
Să adormim furați încet de vise milenare.